

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

A Casaubono leviter dissensum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

eum locum magnus Casaubonus Pittacia dicuntur pice vel maltha illarum breves tabulae, in quibus elogia scribebantur, & id genus alia, quae paucis verbis possunt comprehendere. Ut illa Polybiana pittacia de quibus aliquid ad Suetonium notare meminimus. Ego vero pittacia etiam scedulas fuisse puto è membrana excisas, in quibus gnomas & breves sententias scribebant. Sane Polybii pittacium, quod ad Suetonium Augustum notavit vir magnus, in quo quaedam gnomae erant descriptae, nihil aliud mihi fuisse videtur quam parva membranae scedula quam ad Demetrium misit. Atque idem Augustus in illo Suetonii loco mihi factitasse videtur. In evolvendis, inquit, utriusque linguae auctoribus, nihil aequè spectabat quam praecepta & exempla publica vel privatim salubria: eaque ad verbum excerpta, aut ad domesticos aut ad exercituum provinciarumque rectores, aut ad urbis magistratus plerumque mittebat, prout quique moratione indigerent. Scilicet Augustus excerptas veterum sententiarum parvae membranae scedulae inscribebat.

Casaub. ad
Suet. Aug.
cap. 89.

bebat, & nihil amplius, easque
 perferri ad eos curabat, quos in-
 crepiturus erat. Atque ita pitta-
 cium fumerem in illo Petronii, quod
 vir magnus adducit. *Statim al-*
latæ sunt amphoræ vitreæ diligenter
gypsatae: quorum in cervicibus pitta-
cia erant affixa cum hoc titulo Fa-
lernum, Opimianum annorum centum.
 Sane nihil aliud ibi pittacia viden-
 tur quam scedulæ de membrana
 excisæ, affixæ ampullis, quibus
 inscripta fuit ætas vini. Ita cum
 pittacium membranæ parvam sce-
 dulam notet, etiam pro frusto co-
 rii sumptum est. Pittacium sic
 apud Celsum, non pro panniculo, Celsus
 ut quidam habent, sed corio me- lib. 3.
 dicamento illito, quod capiti vel
 præcordiis applicatur, ponitur,
 quod etiam hodie inter medicos
 est tritum. Hac significatione pit-
 tadium R. David Kimchi sumpsit, Kimchi
 ejus verba Latine reddita, hic in lib.
 apponi merentur. *מלחמה* in- Rad.
 quit, sunt calceamenta coagmentata
 ex frustis coriaceis in loco vestustatis
 eorum, h. e. ubi detrita sunt, & sic
 dixerunt doctores nostri de frusto corii
 cum pittacio super pittacium, ubi.

pittacium vocant טלא. Scilicet Hebraei habent vocem פתק, quæ *librum, libellum, epistolam, scedam, diploma,* notat, uti videre est apud

Buxt. Lcx.
Talm. R.
פתק

virum in Hebræorum literis maximum Johannem Buxtorfium, atque insuper pro *pittacio, quod medicinae causa de collo suspenditur,* ponitur, ut idem monet. Quod *pittacium* nihil aliud puto, quam *scedam, vel membranam, certam scriptura, litteris vel characteribus notatam, quæ valetudinis causa collo vel pectori appenditur, quam alias קמיע* vocant Talmudici, à parvitate scilicet, ut Elias putat, quia membrana ista parva & tenuis est, & scripturam paucam, & abbreviaturis notatam continet, de quali *pittacio* Rabbiorum doctif-

Maim. in
de Sab.
cap. 19.

simus Maimonides: אורו קמיע מן חמור זה שרפא לשלשה בני אדם. *Quodnam est pittacium probatum? Id, quod sanavit tres homines.* At id etiam pro frusto corii sumplerunt, ut David Kimchi notavit, de *frusto corii dixisse magistros, cum pittacio super pittacium.* Patet ergo quo significato vulgatæ versionis auctor *pittacium* sumpserit, pro parva

parva parte vel frusto corii. Optimè sane. Calcei Gibeonitarum ad indicium vetustatis diversis corii frustis suppositi erant. Ut jam antiquissimis illis temporibus solearum ex corio usus appareat.

VII. Hinc videre est, cum ex pellibus sive corio fuerint calcei veterum Hebræorum, quod vili pretio constiterint. Philosophorum Phæcacia, quæ ex corio fuisse docuimus superius, quatuor denariis olim empta fuerunt. Locus elegans est ad hanc rem apud Senecam: *Pythagoricus*, inquit, *quidam emerat à sutore phæcacia, rem magnam, non presentibus nummis. Post aliquot dies venit ad tabernam redditurus, & cum clausam diu pulsaret, fuit qui diceret: quid perdis operam tuam? sutor ille, quem quæris, elatus, combustus est. At Pythagoricus noster quatuor denarios non invita manu domum retulit. Deinde, cum reprehendisset hanc suam non reddendi tacitam voluntatem, intelligens arrisisse sibi illud lucellum, redit ad eandem tabernam, & per clostrum, qua se commissura laxaverat, quatuor denarios in tabernam inseruit. Discimus ex hoc loco quam*

Sen. de
Benef. lib.
7. cap. 21.